

Húsvéti gondolatok

2020.04.06.

- A számár nem attól volt értékes, hogy lóvá változott, amikor Jézus ráült vagy hogy minden más számárnál erősebb vagy nagyobb lett volna, hanem attól, hogy Jézus ült rajta és abban a kiváltságos küldetésben volt része, hogy bevihette Őt az emberek közé. A mi értékünket is az adja, hogy Jézus ül rajtunk. Nem a képességünk, nem valamely tulajdonságunk, nem a tehetségünk, nem az adottságaink, hanem Jézus. Van, akin az ördög ül és van akin Jézus. És ha Jézus ül rajtunk, akkor biztosak lehetünk benne, hogy nekünk is nagyon fontos küldetésünk van: valamilyen módon be kell vigyünk Jézust az emberek közé. Ezt látjuk a samáriai asszonynál is, amikor a Jézussal való találkozás hatására berohan a városba az emberek közé, hogy bizonyoságot tegyen nekik Jézusról. Amíg az ördög ül rajtunk, addig magunkkal, a magunk dicsőségével, a magunk értékességének, fontosságának bizonygatásával leszünk elfoglalva, a saját dicsőségünkre élünk, a saját országunkat építjük, és másokat is csupán eszközként fogunk használni e célunk elérése érdekében. (Uzonyi Barnabás, „Egy számár nagy napja”)

2020.04.07.

- az ÓSZ-ben a papok nem a bűnét bánó bűnöst vizsgálták, hanem az áldozati bárányt. Amikor bűnvallást teszünk, bűnbánatot tartunk, Isten nem minket vizsgál (hogy mennyire volt megfelelő, helyes a bűnbánati formulánk, mennyire voltak mélyek az érzéseink, hogy mindent precízen megvallottunk-e stb.), hanem Jézust, az áldozati bárányt. S mivel Ő tökéletes, kifogástalan, ezért elfogadja az általa bemutatott helyettes áldozatot és megbocsát nekünk. Ez az, ami felszabadít bennünket arra, hogy menjünk bátran a bűneinkkel Istenhez és ne féljünk attól, hogy bármikor is elutasításra találunk és hogy lesz olyan bűnünk, amit nem fog megbocsátani. Nem a mi tökéletességünk, tökéletes bűnvallásunk, hanem a Bárány tökéletessége miatt bocsát meg nekünk a mi mennyei Édesapánk. Micsoda örömhír! (Uzonyi Barnabás)

2020.04.08.

- A Jézus holttestét megkenni induló asszonyok „*drága keneteket vásároltak*” (Mk 16:1), mert nem hittek Jézus feltámadásra vonatkozó ígéréteiben. Ha hittek volna, nem költöttek volna el ennyi pénzt feleslegesen olyan dolgokra, amikre nem is volt szükségük. Isten feltámadásra, Jézus visszajövetelére vonatkozó ígérétebe vetett hit megóv bennünket a vásárlási kényszertől. Ha valóban hinném, hogy Jézus feltámadt, él és nemsokára (sőt bármelyik pillanatban) visszajöhet, akkor egy csomó dolgot nem vennék meg, mert a feltámadás/visszajövetel fényében nem volna rá szükségem. Egy csomó dolgot azért veszünk meg, azért fogyasztunk ennyire eszeveszett, gátlástalan, kényszeres módon, mert erre az életre akarunk berendezkedni, mert valójában azt hisszük, hogy ez az élet a végállomás és nekünk ebből az életből kell a legtöbbet, legjobbat kihozunk. Azért gyűjtünk kincseket a földön, mert nem hiszünk a menny, az új ég és új föld valóságában, nem hiszünk a folytatásban. Csakis a feltámadásba vetett hit képes megóvni bennünket a fogyasztói humanizmus bálványimádásától („fogyasztok, tehát vagyok”). Mi az, amire nem lenne szükséged, amit nem vettél volna meg, ha hinnél Isten feltámadásra vonatkozó ígéréteiben?

2020.04.09.

- A sírhoz siető asszonyok, Jézus helyett egy angyallal találkoznak a sírnál, aki ezt mondja nekik: „*A názáreti Jézust keresitek, akit megfeszítettek? Feltámadt, nincs itt.*” (Mk 16:8) Mivel az asszonyok nem hittek Jézus szavának (háromszor is elmondta tanítványainak, hogy fel fog

támadni), ezért olyan helyre mennek, olyan helyen keresik Jézust, ahol biztos, hogy nem fogják megtalálni. Jézus nincs ott, nem ott van. Ha nem ismerjük Isten Szavát, nem halljuk, nem értjük az ő hangját vagy nem hiszünk benne, akkor mi is olyan helyekre vagy helyzetekbe fogunk keveredni, ahol Jézus nincs jelen. Jézus nem lesz ott. Ez a legfélelmetesebb dolog. A hitetlenségünk, Isten szava iránti engedetlenségünk bennünket is olyan helyekre vezet, ahol fájdalmasan fogjuk megtapasztalni Jézus hiányát. Ilyen lehet például egy nem hívő emberrel kötött házasság, egy rossz baráti társaság, vállalkozás, munkahely, lakóhely. Jézus nincs ott, magamra vagyok utalva. Egy engedetlen út, amely anyagi, lelki, fizikai krízishez, összeomláshoz vezet, mert Jézus nincs ott. Jézus megígérte, hogy velünk van minden napon a világ végezetéig (Mt 28:20), de ezt a jelenléte az ő Szava iránt engedelmes, benne hívő embereknek ígéri, akik elmennek és tanítvánnyá tesznek minden népet (Mt 28:19).

2020.04.10.

- A sírhoz érő asszonyok „megrettentek és féltek” (Mk 16:5, 8). Mitől féltek? Az angyaltól? Részben. Valójában attól, hogy nem az történt, amit elterveztek. A kontrollvesztés ijeszti meg őket. Istent teljesen kihagyták a számításból, amikor eltervezték, hogy a sírhoz mennek és megkenik Jézus holttestét. Teljességgel figyelmen kívül hagyták Jézus feltámadásra vonatkozó ígérteét. És amikor szembe jön velük „Isten”, amikor Isten előre megígért terve elkezd felülrni az ő tervüket megijednek. Pedig ha hittek volna Jézusnak és komolyan vették volna az ígérteét, akkor izgatottan, drága illatszerek nélkül siettek volna a sírhoz és kitörő örömmel látták volna meg a nyitott sírt. Még az is lehet, hogy anyagi jelenésre se lett volna szükségük. Ugyanúgy egy angyal állítja meg őket, mint egykor Bálámot és szamarát, amikor engedetlenül épp Izrael megátkozására siet. Ott is megretten a szamar az angyal látványától. Amikor tudatosan és engedelmesen belesimulunk Isten tervébe és számunkra kijelentett akaratába, akkor nem fogunk meglepődni és nem fogunk semmitől megijedni. Aki hisz és engedelmeskedik, az nem fél, főleg nem Istentől. Érdemes lenne megvizsgálni, hogy az én tervem egyezik-e Isten tervével. Miért félek? Mitől félek, ha úgy gondolom, hogy Istent követem és az ő Szavának engedve kerültem ebbe a helyzetbe.

2020.04.11.

- Az asszonyok „azon tanakodtak maguk között, hogy ki fogja elhengeríteni a követ..., ami roppant nagy volt” (Mk 16:3, 4). Olyan dologért aggódnak előre, ami még nem történt meg, de emberi számítás szerint valóban egy komoly problémának, akadálnak tűnik a tervük megvalósulásában. Hogy fog elgördülni az az akadály az útból? Fogalmuk sincs. De mégis tovább mennek anélkül, hogy segítséget hívnának. És nem is sejtik, hogy maga Isten fogja elhengeríteni a követ az útból. Oda kell menniük a sírhoz, hogy meglássák, amint az akadály elhárul. Sokszor mi is csak akkor tapasztaljuk meg Isten csodáját, természetfeletti gondoskodását, amikor elérkezik az adott pillanat. Lehet, hogy előtte fogalmunk sincs, hogy fog megoldódni, de ha tovább megyünk, átélhetjük a csodát. Ez történt velem, amikor Amerikába készültem, hogy elvégezzek egy kinti teológiát. A legnagyobb akadálnak a konzullal való, mindent eldöntő beszélgetés ígérkezett. Mit fogok mondani, ha megkérdezi, hogy miből fogok odakint megélni és honnan lesz pénzem az elképesztően drága egyetem elvégzéséhez (kb. egyharmada volt csak meg az egész képzésnek). Éreztem, hogy Isten terelget engem a külföldi tanulmányok felé, de fogalmam sem volt, hogyan fog elhárulni ez a roppant nagy akadály. Amikor elérkezett a várva várt pillanat, a konzul átnézte a papírjaimat és csupán két kérdést tett fel nekem: 1. Fialat ember, el tudja sorolni nekem a Kálvinizmus 5 pontját? (azt megelőzően 9 hónapon át csak ezzel a témával foglalkoztam, amiről a konzul nem tudhatott!) Elmondtam. 2. Hogyan fogja kiteremteni a hiányzó, nem kevés pénzt a tanulmányai elvégzéséhez? Erre már nem tudtam egyértelmű választ adni. De nem is engedte, hogy spekulálni kezdjek, mert ő válaszolta meg helyettem a kérdést: „Ne aggódjon fiatal ember, Isten majd gondoskodik magáról.” Hát így hengerítette el ezt a követ az én Istenem! Olyan is van, amikor egy előre sejtethető probléma sokakat megtorpanásra és terveik feladására késztet. Ez nem fog menni,

- mondják a Kánaán kikémleléséből visszatérő képek, óriások laknak ott! És a nép el is bátortalanodik és lemond az ígéret földjének elfoglalásáról (4 Móz 13-14). Ha bíztak volna Isten szavában és számoltak volna Istennel, bátran bevehették volna az Ígéret földjét és átélhették volna, ahogy Isten a kezük által, harc közben semmisíti meg ezeket az óriásokat. Ha Istennel számolva lépdélünk tovább az úton, az előre sejtető, leküzdhetetlen akadályok ellenére is, akkor mi is számíthatunk Isten akár természetfeletti beavatkozására és átélhetjük azt, hogy mire odaérünk, ahol a legnagyobb úttorlaszra számíthatunk, a roppant nagy kőnek már nyoma sincs.

2020.04.12.

- A sírhoz siető asszonyok egy angyallal találják szembe magukat a sírnál (Mk 16:5). Isten valamiért úgy látta jónak, hogy ezen a ponton egy angyalt is bevon az ő terve kibontakozásába. Jézus feltámadása egy rendkívüli történelmi pillanat volt, egy rendkívüli élethelyzet. És valamiért ezeknek az asszonyoknak egy angyali beavatkozásra volt szükségük ahhoz, hogy megértsék, mi történik körülöttük. Megjelenhetett volna nekik maga Jézus is, de valamiért egy angyal jelent meg és ő közölte velük az örömhírt. Isten/Jézus közvetlenül is beavatkozhatna az életünkbe és mindent meg is tudna tenni, amit csak akar, de vannak rendkívüli élethelyzetek, amikor úgy dönt, hogy angyalt küld hozzánk. Egy kedves ismerőssel is ez történt. Egyedül ült a kocsijában és egyszer csak megszólalt a háta mögött egy hang: „Csatold be a biztonsági övet!”. Belenézett a visszapillantó tükörbe és megdöbbenésére, egy férfi nézett vissza rá a hátsó ülésről. Ám mire hátrafordult, már el is tűnt a férfi. Nem egészen értette, hogy mi is volt ez az egész, de a biztonság kedvéért bekapcsolta a biztonsági övet. Néhány percre rá egy óriási karambolba keveredett. A becsatolt biztonsági öv mentette meg az életét. Nincs semmi kétség, hogy az ismerősöm egy angyallal találkozott aznap. A Zsidókhöz írt levél azt írja, hogy az angyalokat Isten a hívők szolgálatára rendelte (Zsid 1:14) és hogy voltak (és vannak), akik tudtukon kívül angyalokat fogadtak az otthonukba (Zsid 13:2). Biztos vagyok benne, hogy mindannyiunknak volt már része ilyen angyali beavatkozásban, csak egyszerűen nem vettük észre vagy olyan hirtelen és váratlanul történt, hogy el is hessegettük ezt a gondolatot. Jó tudni, hogy angyalok szolgálnak nekünk és ha szükséges, a mi Urunk hozzánk is angyalt küld, hogy gondoskodjon rólunk és megvédjen bennünket.

- Nem Isten maga, hanem a „neve” lakott a jeruzsálemi templomban. Isten a nevét, az ároni áldásban Izrael fiaira tette (4 Móz 6). Isten dicsősége betöltötte a templomot, Isten dicsősége lakott a templomban. Kérdés, hogy ez azonos-e Isten Szentlelkével. Jézus azt mondta, hogy mi is az ő nevében fogunk ördögöket űzni, betegeket gyógyítani. Az ő neve van rajtunk. Kérdés, hogy ez azonos-e azzal, hogy a Szentlelke van bennünk.

Suhai György
2020.04.12.